

Hindenburg o zadnjih bojih.

K.-B. Berlin, Generalfeldmaršal von Hindenburg je izdal oklic, v katerem pravi: Stojimo v težki borbi z našimi sovražniki. Če bi številna premoč sama jamčila zmago, bi ležala Nemčija že zdavnaj razbita na tleh. Sovražnik pa vé, da nas stori duh, ki navdaja naše čete in naše prebivalstvo, nepremagljive. Zato je pričel poleg boja proti nemškemu orožju z bojem proti nemškemu duhu. Vojno proti našemu duhu vodi sovražnik z raznimi sredstvi. Našo fronto pokriva z bobnečim ognjem tiskanega papirja. Naši vojaki na zapadni fronti so oddali meseca maja 84.000, junija 120.000 in julija 300.000 takih letakov. Sovražnik hoče predvsem zastrupiti tudi duh v domovini. Nevede sprejemajo tisoči na strup. Tisočem se na ta način nalaga breme, katero nosijo v tej vojni še težje. Vsi ti pišejo nato o svojih dvomih zopet na fronto in Wilson, Lloyd George in Clemenceau si manejo roke. Tudi drugače napada sovražnik duha v domovini. Razširjajo se najbolj nesmiselne vesti. Tudi ta strup deluje na vojake na dopustu ter teče v pisnih na fronto. Kdor je malo dušen, se da pogovoriti. Na vzhodu smo si izsilili mir ter smo zadosti močni, storiti isto tudi na zapadu kljub Amerikancem. Toda močni in edini moramo biti. To je, proti čemur se sovražnik bori s svojimi letaki in s svojimi vestmi. Oklic zaključuje: Zato nemška vojska in nemška domovina, če vam pride tudi le drobec tega strupa v obliki letaka ali vesti pred oči ali ušesa, mislite, da prihaja od sovražnika. Če srečate koga, ki je sicer po imenu in pokolenju Nemec, v svoji duši pa v sovrážnem taborišču, zavrnite ga in zaničujte ga. Postavi ga javno na sramotni oder, da ga zaničuje tudi vsak drugi pravi Nemec. Brani se nemška vojska in nemška domovina.

Veliki glavni stan, 2. septembra.

von Hindenburg, generalfeldmaršal.

Obisk nemškega državnega tajnika v. Hintze na Dunaju. — Hintze o zvezi Avstro-Ogrske in Nemčije.

K.-B. Dunaj, 5. septembra. Državni tajnik v. Hintze je sprejel opoldne v nemškem veleposlaništvu zastopnike dunajskega sindikata ogrskih časnika. Hintze je z veseljem pozdravil priliko, ker vidi pri sebi tako važnega činitelja javnega življenja. Izjavil je: Med svoje najvažnejše naloge prištevam stremljenje, da podpiram vse, kar nas more kakorkoli približati častnemu miru. Orožje duha igra v dosegu označenega namena ravno tako važno in vplivno vlogo, kakor orožje na polju in orožje dinastije. Hintze je rekel, da ga posebno veseli, ker se je, kar kaže slika dunajskih cest, posrečilo optimizmu Dunajčanov, da so tako dobro prenesli štiri leta vojne. Nadaljeval je: Časopisje je storilo svojo dolžnost; pospeševalo je spojitve in harmonijo naših ljudstev in je vzdrževalo njih dobro voljo, da jih privede do častnega miru. Stavljena naloga ni vedno lahka. Kadar poročila ne poročajo o zmagoslavih in lovorikah, če se jim moramo večkrat odpovedati in iz strateških razlogov čete taktično umikati; znajmo iz skušenj sedanje vojske, da taki pripetljivi niso bili trajni. Takim slučajim se, kar dokazuje Galicija in vzhodna Prusija, ni mogoče izogniti. Na teh zgledih tudi najbolje uvidimo, da ni nikakega povoda odpuščati se nadi. Če trgajo rože, morajo pričakovati, da te zbore trn. Kakor je prišel mir na vzhodu, bo prišel tudi na zahodu, da si bo to trajalo še nekaj časa. Zmagoslavje naših sovražnikov naj nas ne pogumi. Pri naših sovražnikih dela časopisje pod nadzorstvom države, časnikar, ki ne zastopa vladnega glasu, gre pri njih enostavno v zapor. Mi v Nemčiji in v Avstro-Ogrski se trdno držimo svobodnega časopisja, tudi pod pritiskom vojske. Javnega mnenja nečemo zatirati. Le tako si more politika zagotoviti uspeh. Govornik je o tem trdno prepričan in povsod je gledal na to, da je bil v najtesnejšem stiku s časopisjem. Hintze je nato nadaljeval, kako globoko in hvaležno čuti, ker ga je cesar tako milostljivo sprejel. Nudila se mi je prilika, da sem se z njegovim Veličastvom cesarjem in z avstrijskimi-ogorskimi državniki temeljito razgovarjal o naši zvezi. Vse razgovore je preveval duh sporazuma, ki zaveznike v štirih letih vedno boljše in tesnejše veže. Žrtve, trpljenje in triumfi so nas nezdružljivo vklebili; naša usoda se bo skupno izpolnila. Naši vidiki so pozitivni in varni. Pri razgovorih o naših skupnih koristih sem našel najvoljnejšo prijaznost in najdalekosežnejše soglasje, kar posebno hvaležno pripoznavam. Kar nas še loči in o čemur še dvomimo, bomo v prijateljskih pogajanjih pojasnili in vzravnali. Hintze je zaključil: Če strnem svoje višje, moram reči: naša zveza je resnična zveza, zveza, v kateri bomo vse, kar nam naloži bodočnost, skupno in v najlepšem sporazu-

mu nosili. Izrecno rabim besedo zveza brez vsakega pristavka. Vsaki pridevnik mora le oslabil pojem.

Nemško-ruski mir.

K.-B. Berlin, 7. septembra. „Nordd. Allg. Ztg.“ priobčuje besedilo 27. avgusta podpisanih nemško-ruskih dodatnih predlogov.

II. odstavek pravi: Rusija plača Nemčiji za odškodnino po ruskih odredbah nastalih nemških zahtev, vstevši ruske protiterjatve in pa vrednost po sklepu miru od nemških bojnih sil zaseženih zalog znesek 6 milijard mark. Od tega bo plačati 1½ milijarde mark s predkazanjem 245.564 kg čistega zlata, 545.440.000 rubljev v bankovcih. Predkaz se vrši v peterodelnih zneskih. Ena milijarda naj se plača z dobavo ruskega blaga, znesek 2½ milijard se poravnava s posojilom po 6%, ki ga Rusija najame v Nemčiji. Glede ostanka ene milijarde mark pa se vladi še pogodita, v kolikor tega dolga ne prevzame Finska in Ukrajina.

Ko se določi vzhodna meja Estlandske in Livlandske, bo Nemčija takoj umaknila svoje čete, kolikor jih ima vzhodno teh mej. Tudi bo Nemčija vzhodno Bererine zasedeni svet izpraznila po razmerju gotovih vplačil s strani Rusije že pred splošnim mirom. Ruske vojske ladje, ki jih je Nemčija zasegla, ostanejo do sklepa splošnega miru pod nemškim nadzorstvom. Za varnost posojila, ki ga Rusija najame v Nemčiji, naj jamčijo gotovi državni dohodki, zlasti zakupninske pristojbine za Nemčiji priznane gospodarske koncesije. To jamstvo naj se določi še s posebnimi pogodbami.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Nepopoljšljivi. Tudi zgradba ptujske sirotišnice in vzgojevališča jih bode v oči, te mariborske „avstrijske poštenjake.“ V zadnji številki nekega jugoslovanskega lista zagnali so cel krík in vrišč o tej zgradbi, v kateri najdejo oporo svoje umazane politike. Ali uboge sirote naših za domovino padlih vojnikov niso dovolj nesrečne, ker nimajo nikogar na svetu? Ali ni naša sveta in patrijotična dolžnost jih sprejeti brez razlike narodnosti v ta človekoljubni zavod? Ali ne bode služil ta zavod enakomerno okraju in mestu? Ali se že bojite vi veleizdajalski hinavci, da bi vzgojili mi te sirote v pravem avstrijskem duhu in napravili iz njih poštene člane avstrijskega občanstva? Ste pač nepopoljšljivi; celo okrog ubogih sirot hočete voditi vašo strupeno veleizdajalsko politiko.

Za odtegnivše Ruse obljubil se nam je trajen dopust letnikov 1867, 1868, 1869, ki se do sedaj še ni izvršil. 10% Rusov se nam je odtegnilo, a za nadomestek teh se do sedaj ni poskrbelo. V lastnem interesu vojne uprave in države pa je, da se temu kar nemudoma ugodimo in to tem hitreje, ker se čakajo vsa jesenska poljedelska dela, kakor spravljatev ter zimska setev na svojo izvršitev. Istočasno pa še pozivljano vlado in poljedelsko ministerstvo, naj ukrene vse potrebno, da se dodeli poljedelskim delam in drugim obratom večje število italijanskih vojnih vjetnikov, ki lenari brez dela po vjetniških taborih.

Omejitev živinske revizije. Ker so posredovalce gospodarske zadruge in druge v to poklicane osebe kakor ptujski okrajni zastop pod vzornim vodstvom zaslužnega načelnika g. Ornika pri merodajnih mestih, naj se revizija živine v ptujskem okraju kar najbolj omeji, ugodilo se je temu, upoštevajoč v tem oziru ogroženo gospodarsko stališče ptujskega okraja. So-li to tudi zasluge Korošca ali Brenčiča...?

Poljske tatvine. Posestniki in vinogradniki nam pritožujejo, da se na brezobziren način kradajo poljski sadovi in pridelki v obče ter

da se dela pri tem dvojna škoda, ne-le da se samo krađe, ampak uničujejo se tudi polja in drevesa na znaten način. Oškodovani dotičniki prosijo torej one gladne tatove, naj svojih praznih želodcev ne napolnjujejo skrivoma, ampak naj se očitno predstavijo in prosijo, saj jim radi damo, če le imamo. Za prihodnje pa naj se držijo tega starega poštenega gesla: pustite, kar ni vaše in kdor prosi, tisti nosi!

Vsak sam gospodar čez sebe. Tistemu ptujskemu dopisniku, ki je v enemu zadnjih listov tako smešno in izmišljeno napadel tiskarja našega „Štajerca“, g. Blanke, bodi povedano, da naj Boga zahvali, da še danes pri tem pomanjkanju blaga sploh dobi kje papirja, da mu je mogoče še dalje mazati svoje ne 10 korakov, ampak kilometer daleč smrdeče in lažnjive dopise ter napadati mirne in poštene meščane in trgovce. Kakšnega političnega mišljenja in vere pa je v obče g. Blanke in njegova družina, tega pa temu dopisuncetu ne bomo obesili na gobec, kaj-ti tako človeče ni vredno, da bi se mu pljunilo v njegovo ovadusko grlo.

Delitev posestev. V Halozah razširjajo se nezasišane vesti o delitvi posestev po sistemu boljševoikov. Čuje se celo glasove: tega in onega posestnika se bode umorilo in njegovo posestvo enakomerno porazdelilo. Kako daleč smo že vendar prišli? Od kod izvirajo te vesti, ali so le posledica vrnuhli se vojnih vjetnikov iz Ruskega ali izvirajo iz jugoslovanskega veleizdajalskega tabora iz zgolj nacionalnega sovraštva, ker je večina posestev in vinogradov tamšnjega kraja lastnina ptujskih meščanov. Kakor marsikateri, pribiti se mora iz mnogih ozirov tudi ta slučaj:

Iz Sv. Barbare-Korena se nam poroča: Dragi „Štajerci!“ Odohravajoč Tvoje zvesto avstrijsko mišljenje, sem si predzrnil Tebi, visoko cenjeni list poslati par vrstic. Naj Ti malo našega Koroškega župana to jugoslovansko kreaturo opišem. Čudim se, da tako star in siv človek kot je naš župan Ž. mora priti v njihove brezvestne mreže. On že dolgo počenja razne neumnosti, seveda na račun drugih, kakor je že navada pri teh Jugoslovanih. On ima menda geslo: „Kakor meni, tako tebi!“ Tako kot vsak norčavi suženj dr. Korošca, ki ne gleda na pravico in mu je ona le postranska stvar, samo, da se le svojim jugoslovanskim bratom ustreže in jih podpira v njihovem veleizdajalskem delu. Ko na pr. deli nakaznice za petroleje, da posestniku, ki ima veliko posestvo in več glav govede nakaznico za ravno toliko količino petroleja kot kaki jugoslovanski babi v koči, ki nima druga kot nič vredno... in namesto živine samo bolhe in osemkrat na teden uši, ter sploh tako golazen, ki ima- jo posebno pri njih rešiteljih Jugoslovanih najraje stanovanje, ker jih menda nihče ne izganja in so jih najbolj vajene. Pri reviziji živine nastopa ravno tako. „Če mi boš šel na tavr!“ — ker posestvo ima veliko, ki mu ga obdelujejo v strah, ker „ako ne boš šel na tavr“, boš posledice občutil že pri prvi reviziji — ti bom že kravo ali kak drug kos govede pustil, saj ljudje še imajo posebno pristaši „Štajerčeve“ stranke. Bo se pač tam vzelo brez ozira zakaj pa niso podpisali jugoslovanske deklaracije, potem bi jih že malo mileje prijemal. Občani! Lahko Vas je sram Vaše pameti, ker ste si takega moža za župana zvolili, ki ne gleda na drugo kot na svoje koristi in žep. Samo Vaše ceste pogledjte, kakšne so: Saj že štiri ali pet let ni bilo robote. Davke pa ravno tako plačujete kot prej. Ja, mogoče pa se je denar, namenjen za popraviljanje cest, za kako privatno potrebo obrnil, ker ima občinska blagajna luknjo in potrebe posebno, pri taki priložnosti je vselej dosti. Kdo ve?! Takih „posnemanja vrednih“ bi še imel dosti, pa naj zadostuje za danes. Tebi pa Ž. priporočamo malo več poštenosti, ki sicer Jugoslovonom ni lastna, drugače Ti bomo, ne ozirajoč se na Tvojo visoko župansko glavo zagodli, da Ti ne bo pomagalo vse tvoje čohanje po prazni glavi; tako, da Ti bo začelo po možganih šumeti, ako še jih sploh imaš kaj. Ne

pozabi tudi dragi, da te plačuje država in da si ji prisegel, da ji boš „zvesto“ služil ne pa Jugoslovanom, katerim sedaj služiš. — Pozdravlja „Hvalec“!

Nezaslišana predrznost. Iz Podlehnik (Lihtenegg) v Halozah se nam poroča: Tistemu fantulinu, ki je v nedeljo dne 8. septembra med božjo službo segel nekemu mestnemu fantu v žep, bodi povedano, da cerkev ni mesto, kjer se ropa ali krađe.

Tatvina noge. Vojni invalid Jos. Trafella iz Sv. Vida pri Ptujtu nam poroča, da mu je bila na kolodvoru v Mariboru od nekega sopotnika ukradena v papir zavita usnjata noga, katero je prejel siromak v Gradcu. Ko je klical tamošnjo vojaško stražo na pomoč, vrgel jo je dotičnik na tla in zbežal.

Uvoz krompirja. Povodom dobre letine zgodnjega krompirja, se ga je letošnje leto v Ptujtu več uvozilo, kakor ga je mesto kdaj prej oddalo.

Tatvina v cerkvi. Iz Ptujtu se nam poroča: V mestni in minoritski cerkvi v Ptujtu so bili ukradeni 4 oltarni prtiči. Kdor spravi tata na dan ali poda zanesljive podatke, dobi od trgovca gospoda Leop. Slawitsch 20 kron nagrade.

Ptujski svinjski sejmi vršijo se od zdaj naprej redno vsako sredo. Zadnji sejem je bil prav dobro obiskan. Vdeležilo se ga je prav mnogo prodajalcev in kupcev.

Zgradba sirotišnice in vzgojevališča v Ptujtu. Kakor je iz sledečih podatkov razvidno, razvija se za ta človekoljubni in patrijotični namen že jako živa delavnost. Upati je, da bodo tudi drugi krogi občinstva blagovoljno prispevali temu visokemu namenu, da se sirotam za domovino padlih vojakov, katerim dolgujemo neizrečno zahvalo, zgradi čimprej lastni dom in vzgojevališče. Darovali so:

Gosp. župan Jos. Ornič 10.000, velika trgovinska hiša Lochs & Fischer 5000, veletrgovina Vogel & Noot 2000, tvrdka Boehler, Kapfenberg 1000, tvrdka Scholler & Co. 500, major Heinrich Stepniczka, Ptuj 250, direktor Schöbinger 100, Franc Lenart, Ptuj 100, gospa Antonija Saitz, Ptuj 50, hauptman Konrad Schegula, Ptuj 50, gospa Elizabeta Glinschek 50, Girtler Leopold 20, gospa Marija Pessler 20, profesor Severin Mair, Ptuj 20, Tschernelitsch, dediči 20, Ignaz Vauda 10, Franz Nedog 10, gospa Julija Franz 10, Johann Žmahar 10, davčni oskrbnik Sutter, Ptuj 10, Erhartič, Ptuj 5, gospodična Erna Razlag 5, tvornice bakra in jekla Felten & Guillaume, Dunaj 3000, Egon Schwab, Ptuj 500, dr. Raimund Sadnik, Ptuj 500, Franc Wibmer, Ptuj 500, saperski nad. bataljon II., Ptuj 250, grofica v. Herberstein 200, Samuel Friedrich, Ptuj 200, predsednica gospa Stering-Kellenberger 100, Franz Hoinig 100, Leopold Slawitsch 100, Franz Urban 100, Stationskommando Jaroslav 100, tvrdka Strecker, Eggenberg 100, gospodarski urad Knittelfeld 100, trgovina premoga Bauer, Gradec 100, gospa Johana Arazilza, Slovenj-Gradec 100, gospodična Marija v. Strobach, Ptuj 50, Brigl & Bergmeister, Niklasdorf 50, Kindl, Ptuj 50, gospa Ana Unzeitig, Ptuj 50, orožniško poveljstvo Sarajevo 30, nad. komp. strojnih pušk ces. in kr. inf. reg. št. 47, Maribor 30, profesor dr. Preindl, Ptuj 20, gospa Paula Stary, Ptuj 20, gospa Ana Tscheteritsch Ptuj 20, gospa Johana Rasteiger, Ptuj 20, gospa Ana Fiala, Ptuj 10, Robert Rosenfeld, Ptuj 10, finančni komisar A. Maleg, Ptuj 10, gospa Fani Planinšek, Ptuj 10, Matija Persil, Ptuj 10, č. g. Viktor Cilenšek 10, Franc Perko, Ptuj 10, dvorni svetnik v. Bertele, Dunaj 10, II. nad. komp. inf. reg. št. 47, Maribor 5, Alois Mir, Ptuj 5, Hans v. Bertele, Dunaj 3, gospodična Marija v. Bertele, Dunaj 2, neimenovan Slovenj-Gradec 2 K. Skupaj K 25.747.

Iz Dubrove pri Zavrču nam poroča trgovec Maider, da ni podajal vžigalic na Hrvaškem po 60, ampak po 20 vinarjev vsako škatljico in da ni peljal 7 ampak 5 kišt vžigalic na Hrvaško. Dovoljenje za izvoz mu je priskrbel ta tvrdka Schwab v Ptujtu skozi mestni urad.

Koroške vesti.

Izgredi radi draginje v Villachu. „Tagespost“ poroča o draginskih izgredih, ki so se vršili v sredo v Villachu. V Celovcu in v Villachu ter v okolici prebivalstvo ves pretekli teden ni dobilo niti dekagrama mesa. Vnovčevalnica za živino je zahtevala sedaj po brezmesnem tednu, da se sme ta teden prodajati le ogrsko zmrzlo meso po K 28-60 za kg. Posledica tega je bila, da se je zbralo v sredo v Villachu na tisoče ljudi, ki so zahtevali od okrajnega glavarstva cenenejšega mesa. Ko pa je glavarstvo izjavilo, da ne more ničesar ukreniti, je šla množica

razburjena po ulicah, demolirala več trgovin in plenila živila. Nastopilo je vojaštvo in žandarmerija, pri čemur je bilo nekaj demonstrantov ranjenih.

Vagon krompirja se je spridil na celovškem kolodvoru. Prišel je iz Nižjeavstrijskega in je bil določen za celovško občino. Pustih so ga stati v žgočem solncu, vsled česar je je skoraj ves krompir segnil. Nekaj so ga rešili še za vjetnike, a večina ni niti več za krmo za svinje. Le tako naprej, potem bode mo že vzdržali...

Koroško učiteljstvo se v „Fr. Stimmen“ poteguje za zboljšanje svojega slabega položaja in zahteva izboljšanje. V št. 198 imenovanega lista stoji: „V uničevanju učiteljskega stanu po merodajnih oblastvah in korporacijah je sistem. Učiteljstvo pitajo s sramotno beraško plačo, ki goni ves stan v obup. Škandal, kulturna sramota je za državo in deželo!“ Naštevajo se tudi več slučajev, kako naj učiteljstvo javno deluje in kako ga zato odškodujejo in pravi: „Mi smo na koncu!“ Merodajna mesta hočejo tako! Učiteljstvo v Slezijski se oprijema zadnjih in najostrejših sredstev, mi Korošci ravno tako. Prihodnji jesenski mesec padejo kocke.“

Razno.

Srajco sta pojedla. Iz Dunajskega Novega mesta poročajo: Žena nekega delavca, ki je pred kratkim kupila dve papirnati srajci za 48 K, je morala eno teh srajc oprati. Kakor je pač treba ravnati s papirnatim perilom, je dela srajco v lonec vode in jo prekuhala. V tem pa je morala z doma po živila, misleč, da se kmalu vrne. Čakati pa je morala v vrsti tri ure. V tem pa sta prišla domov njen mož in sin, z dela, trudna in lačna in sta iskala večerjo. Na ognjišču sta našla lonec, v katerem se je kuhala neka bela stvar. Misli sta, da je žena pripravila takojmenovano mlečno juho ali močnik, ki pa še ni bil kuhan in zabeljen. Pocerila sta nekoliko čebule, osolila in okislila močnik, ter dodala nekoliko kumine ter potem pojedla vse. Nato pa se je vrnila žena in hitro skočila pogledat, kaj je s srajco v loncu. Silno se je začudila, ko je našla lonec prazen in ji je mož povedal, da je imel stvar za močnik, ki sta ga s sinom pojedla. Bila je pač nenavadna večerja in tudi precej draga, ker srajca brez zabeli stane 24 kron.

Konec poletnega časa. Razglašeno se, da se konča v noči na 16. septembra poletni čas. Vsled tega se pomakne 17. septembra ob 3. uri zjutraj kazalci vseh ur za 1 uro nazaj, to je na 2. uro. Vozni red na železnicah se ne spremeni.

Vojaki dobe več kruha. Vojna uprava je zvišala pri vojaških formacijah krušno racijo. Odslej dobi vsak dnevno 420 g kruha, dočim je prejel prej 350 g in nekaj časa tudi najmanjšo racijo 90 gramov.

Naslovi pism v Turčijo. Glasom poročila otomanske poštne uprave prihajajo v ondotno službeno področje pogostoma pismenske pošiljave, katerih naslov je pisan z nemškimi črkami ali cirilico. Vsled tega je dostavljanje dotičnih pošiljav zelo oteženo. Najnujnejše se torej priporoča v interesu občinstva samega, da se naslov na pismenskih pošiljkah v Turčijo piše izključno z latinskimi črkami.

Junaške smrti padel je v zadnjih bojih na zapadni fronti nemški princ Albert von Sachsen-Weimar, ritmojster kurasir-regimenta št. 2.

Baron Spitzmüller — skupni finančni minister. Bivši finančni minister dr. Aleks baron v. Spitzmüller imenovan je bil za skupnega finančnega ministra. — Skupno finančno ministerstvo je vodil do sedaj naš zunanji minister grof Burian.

Prvo je akt — drugo je kljuka. Na Dunaju so imeli važno zborovanje, od katerega bo odvisno veliko. Mogoče celo izid vojske, ker se je šlo za stvari, ki so za izdelavo municije silno potrebne. Mi imamo nebroj lastnih in vpljenih topov. Top sam pa ni nevaren. Nevaren je le, če strelja, če ima namreč s

čim. To je glavni pogoj nevarnosti kanonov. Da torej preskrbe za kanone vsakdanjo hrano, so prišli zborovalci od vseh strani na Dunaj, nekak prehranjevalni urad za kanone. Našli so, da je municija brez bakra, kar je človek brez masti. Baker je pa redka reč in draga in se težko dobi. Torej udri na kljuko, tam je še nekaj bakra notri; prilično toliko v vsaki, kakor se dobi masti na karte. Ker so pa kljuke iznašli zato, da zapiramo vrata, ne pa da bi jih metali Lahom v glave, zato je opozoril g. Kregar predsednika tozadevne komisije, da je na Goriškem še vse polno materijala, vojnega plena, kjer je veliko več bakra kakor v vseh avstrijskih kljukah. Rešitev kljuk se pa načeloma obrtnopospeševalnega urada ni posrečila. „Kaj na Goriškem — tam je res dosti vsega, ampak ta akt je neke drugod; mi smo zato tukaj, da rešimo ta, — vidite tale! akt, kjer se govori, o avstrijskih kljukah, ne pa o goriškem plenu.“ — Tako se je odrezal modri — Kljukec!

Loterijske številke.

Gradec, 12. septem. 1918: 86, 34, 88, 63, 17.
Dunaj, 7. septem. 1918: 40, 65, 72, 60, 27.
Trst, 4. septembra 1918: 78, 35, 76, 31, 2.
Linc, 31. avgusta 1918: 19, 68, 56, 23, 66.

„Slovenski Gospodar“ za fronto prepovedan!

Vojaška oblast prepovedala je dostavljanje „Slovenskega Gospodarja“ vojakom na fronto. — Kdor čita ta veleizdajalski jugoslovanski list, se tej odredbi ne čudi, čudi se k večjemu, zakaj se je to tako pozno odredilo in — zakaj še se ne prepove drugih sličnih listov.

Protinske steklenice

(Gichtfluid-Flaschen) vsebina 75 cm³ kupujem nazaj in plačam 10 vin. za kos. 394

Rabljene steklenične zamaške (stopelje) plačam po dnevnih cenah. Ig. Behrbalk, lekarnar, Ptuj.

Dekla

za hišna dela, ki krmi tudi svinje, se proti doroskrbi in plačilu sprejme pri 458

Artenjaku

Regahof, Bregu pri Ptujtu. 458

Podplatne zaščitnike (Sohlenschner)

iz pravega jedrnatega usnja, za 1 par manjših čevljev I. K 3—, za večjo vrsto II. K 3-50, za veliko vrsto III. K 4— za največjo vrsto IV. K 4-20. Podplatni zaščitniki iz posebnega močnega jedrnatega usnja, za kg K 45—, srednje blago K 35—, bolj tanko blago K 25—, podpetniki za dame iz pravega jedrnatega usnja 30 mm, za tucat K 14—, 32 mm K 18—. Okrogli podplatni zaščitniki iz jedrnatega usnja 30 mm, za tucat K 14—, 32 mm K 18—. Okrogli podplatni zaščitniki iz jedrnatega usnja K 25—. Kovinaste podplate iz 3 delov, za par K 6—, podpetniki iz kovine za par K 2-50. — Najboljšo barvo sveta za barvanje obleke z porabno nakaznico v vseh barvah za paket 60 vin. Pri večjih naročilih popust. — Patentirani ročni mlini za šrotanje in fino mletje K 240—, prtiči (serviet) iz papirja za gostilne in kavarne, prvorazredno blago št. 1., 500 komadov K 24— št. 2., 500 komadov K 28—

Razpošilja vsako množino proti povzetju ali proti naprej pošiljavi zneska B. KLEIN, Gradec, I., poštni predal 57. 464.